

Kl. 17:01

Ministeren for sundhed og forebyggelse (Jakob Axel Nielsen):

Med de faldne bemærkninger kan jeg godt se, at jeg måske får lidt svært ved at få lovforslaget gennemført. Nej, jeg vil naturligvis takke for alle ordførernes meget positive bemærkninger. Det tyder på en meget bred aftale her, og jeg vil se frem til den videre behandling og stille mig til rådighed for alle de spørgsmål, som måtte komme under udvalgsarbejdet.

Kl. 17:01

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ministeren.

Da der ikke er flere, der har bedt om ordet, er forhandlingen afsluttet.

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Sundhedsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg dette som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det sidste punkt på dagsordenen er:

13) 1. behandling af lovforslag nr. L 141:

Forslag til lov om ændring af sundhedsloven, lov om klage- og erstatningsadgang inden for sundhedsvæsenet, lov om regioner og om nedlæggelse af amtskommunerne, Hovedstadens Udviklingsråd og Hovedstadens Sygehusfællesskab, lov om autorisation af sundhedspersoner og om sundhedsfaglig virksomhed og lov om fødevarer. (Friere sygehusvalg, udvidet behandlingsret for psykisk syge børn og unge, kontaktpersoner på sygehusene, udvidet adgang til Medicinprofilen, kommunal fysioterapi, nationalt forebyggelsesråd m.v.).

Af ministeren for sundhed og forebyggelse (Jakob Axel Nielsen).

(Fremsættelse 27.03.2008).

Kl. 17:02

Forhandling

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Forhandlingen er åbnet.

Fru Sophie Løhde.

Kl. 17:02

(Ordfører)

Sophie Løhde (V):

Der er et ordsprog, der siger, at tid kun er noget, man har, hvis man tager det. Jeg må blankt erkende, at det kunne jeg også godt have tænkt mig var tilfældet for mig her på Folketingets talerstol, når vi nu i dag står med behandlingen af det, vi må kalde et enormt lovforslag, der indeholder utrolig mange og meget vidt forskellige initiativer inden for sundhedsvæsenet. Jeg skal derfor indledningsvis understrege, at vi i Venstre støtter alle elementerne i det fremsatte lovforslag. Men af hensyn til den begrænsede tale-tid vil jeg tillade mig at koncentrere kræfterne om det initiativ i lovforslaget, der vedrører den udvidede undersøgelses- og behandlingsret for psykisk syge børn og unge.

Det er jo et velkendt problem, at vi inden for det offentlige behandlingssystem for psykisk syge børn og unge især står med to vigtige problemstillinger. For det første er behandlingsskapa-citeten samlet set for lille, og som konsekvens heraf har der været betydelige ventelister på området. For det andet eksisterer der en stor gruppe patienter, der selv efter flere års behandling stadig ikke har fået gavn af de ellers anvendte offentlige behandlingstilbud. Første problemstilling kan naturligvis løses gennem tilførsel af flere ressourcer. Men løsningen af problemstillingen handler også om andet og meget mere end det, nemlig om viljen til at sætte patientens og dennes pårørendes frie valg i centrum. Med afsæt heri er det derfor heller ingen hemmelighed, at vi i Venstre ser det her lovforslag som et meget vigtigt og stort skridt i den rigtige retning af, at moderne psykiatrisk behandling nu kommer til at foreskrive større muligheder for tilbud på det børne- og ungdomspsykiatriske område og ikke mindst valgfrihed som en naturlig del af behandlingssystemet, således at børn og unge med psykisk sygdom nu får adgang til de valg, som i dag tages for givet i andre dele af sundhedsvæsenet.

Den anden problemstilling, jeg indledningsvis nævnte, synes jeg der er behov for at vi sætter fokus på i udvalgsbehandlingen, således at det bliver gjort klart, om det her lovforslag også dækker dem, der godt nok har fået tilbudt og modtaget et behandlingstilbud i offentligt regi, men som ikke har haft gavn af det pågældende behandlingstilbud.

Har eksempelvis en patient med behandlingsretten i hånden mulighed for at få et nyt til-